

шна и вътрешна страна. За да дойде човѣкъ до тия възгледи за нѣщата, той трѣбва да участвува въ дѣлата Божии, т. е. да се свърже съ Него. Ако вие не чувствувате въ себе си Божията Любовь, Божията сила и мисль, де е тогава вашата човѣчина? Ако нѣмате прави отношения къмъ Първата Причина, вие ще живѣете подъ вѣченъ страхъ и ще бѣгате отъ Бога, както животнитѣ бѣгатъ отъ човѣка. Защо животнитѣ бѣгатъ отъ човѣка? Защото той има оржжия, съ които убива, коли, унищожава. И земята се страхува отъ човѣка. Защо? Защото той впрѣга ралото и започва да оре, да я обработва.

Съвременнитѣ културни хора сж подобни на ралата, които, дето минатъ, всичко разораватъ. И следъ това тѣ казватъ: Ние оремъ. — Ако на мѣсто орете, има смисль това оране; ако на мѣсто не орете, ще причините повече вреда, отколкото полза. Ако искате да знаете, каква е вашата работа, питайте дърветата, скалитѣ, планинитѣ, какво тѣ ще кажатъ за васъ. Съвременнитѣ хора изсичатъ гори, пробиватъ тунели, но съ това заедно и рушатъ. Възвишенитѣ сжщества създадоха планинитѣ, горитѣ, а хората ги разрушаватъ. Кое е по-голѣмо изкуство: да пригответе една дреха, безъ да прекарате игла презъ нея, или да я скроите, т. е. да нарѣжете плата на парчета и отгоре да минете нѣколко шева съ машина. Първото изкуство е по-голѣмо отъ второто. Невидимиятъ свѣтъ работи по първия начинъ, а хората — по втория. Тѣ разрушаватъ готовото и върху него минаватъ съ машини, наново го обработватъ, като казватъ: Културата изисква това. Когато нѣкоя шивачка ушие една рокля, всички се възхищаватъ отъ нея и казватъ: Голѣма майсторка е тази шивачка! Тя е свършила въ Парижъ. Казвамъ: докато презъ дрехитѣ на съвременнитѣ хора минаватъ желѣзни игли и машини, нищо ново не може да се очаква отъ тѣхъ. Такова шиене на дрехитѣ не може да укаже добро влияние върху възпитанието на човѣчеството. Само ризитѣ на болнитѣ хора могатъ да се шиятъ съ желѣзни игли, за да имъ предадатъ здраве, сила. Обаче, ризитѣ на здравитѣ хора трѣбва да се плетатъ или шиятъ съ златни куки, съ златни игли. Желѣзнитѣ игли внасятъ нѣщо нехармонично въ характера на здравитѣ хора. Съвременнитѣ хора често си служатъ съ желѣзни игли, съ желѣзни шила. Нѣкоя жена живѣе добре съ мжжа си, но дойде съседката ѝ при нея и започва: Както виждамъ, вие живѣете добре съ мжжа си. — Да, разбираме се. — Хубаво е това, но едно